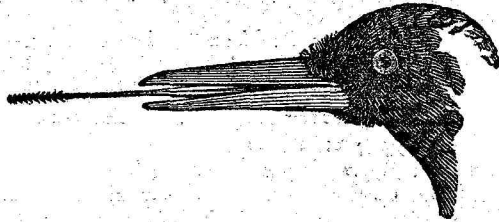

πλέει ἐν τῷ ὕδατι. Ἡ οὐρά του εἶναι ἡ κώπη τῆς λέμβου τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἐφεύρε καὶ τὴν μεταχειρίζεται διὰ τῆς χειρὸς του.

Εἶδετε ἄνθρωπον διατρυπῶντα βράχον· πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται ἐργαλεῖον. Ὁ δρυοκολάπτης ἔχει ῥάμφος τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ὡς τὸ ἐργαλεῖον τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον. Διὰ τοῦ ῥάμφους του διανοίγει ὅπας ἐν τοῖς δένδροις, καὶ ἀκούετε τὸν ἦχον τοῦ ἐργαλείου του, ὡς ἀκούετε τὸν τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον.

Ὁ δρυοκολάπτης διανοίγει ὅπας ὅπως εὐρίσκει σκώληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὁποῖα τρώγει.

Ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ δρυοκολάπτου εἶναι τι πλειότερον σμίλλης· εἶναι σμίλλη μὲ ὄργανον ἐντὸς αὐτῆς, χρησιμεῖον πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐντόμων ἢ σκωλήκων τὰ ὁποῖα εὐρίσκει διὰ τῆς διατρήσεως. Εἶναι μακρὰ γλῶσσα, ἀπολήγουσα εἰς ὀστεώδη ἀγκύλην.

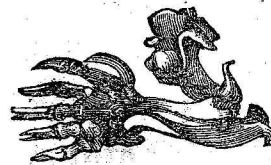

Αὕτη ἔχει ὀξεῖς ὀδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διὰ ταύτης ἔχει ἐπομένως δύο ἐργαλεῖα ὁμοῦ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ὡς ἐξῆς. Ὄπταν διατρυπᾷ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τὸ ῥάμφος εἶναι κεκλεισμένον, ἀλλ' ἄμα φθάσῃ εἰς ἔντομον ἀνοίγει τὸ ῥάμφος, καὶ φέρει τὴν γλῶσσαν πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ συλλαμβάνει. Ἐπειδὴ ὁ δρυοκολάπτης ἐργάζεται τραχείαν ἐργασίαν διὰ τοῦ ῥάμφους του, τὰ ὀστά τοῦ κρανίου εἰσι πολὺ βάρεα καὶ ἰσχυρὰ, ἔχει δὲ καὶ πόδας στερεοῦς διότι ἐνῶ ἐργάζεται ἔχει ἀνάγκη νὰ ἴσταται στερεότατα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ· ἔχει ἐπομένως ἄνυχας μεγάλους οἷους βλέπετε ἐνταῦθα εἰκονιζομένους.

Ζῶα τινα ἔχουσιν ἐργαλεῖα δι' ὧν σκάπτουσιν. Ὁ ἐλέφας ἔχει μακροὺς καὶ ἰσχυροὺς ὀδόντας· διὰ τούτων ἀνασπᾷ ρίζας διαφόρων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν τρέφεται. Ἡ ὄρνις σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν της, ὅπως εὐρίσκει σπόρους. Ὁ χῆρος σκάπτει διὰ τοῦ ῥύγχους του.

Ὁ ἀσπάλαξ ἔχει ὅμοιον τρόπον ὅπως σκάπτῃ· τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει ἰσχυροὺς ὄνυχας δι' ὧν ἀροτριᾷ καὶ σκάπτει. Ἡ εἰκὼν αὕτη δεικνύει τὰ ὀστά ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσι λίαν ἰσχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινδύνονται δι' ἰσχυρωτάτων μύνων. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατα-

σκευάζει σύραγγας καὶ στοᾶς ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Ἡ κατοικία τοῦ ἀσπάλακος εἶναι περίεργος· σύγκεται ἐξ ἐνὸς μεγάλου δωματίου, μετὰ διαφόρων στοῶν καὶ διόδων. Ὁ ἀσπάλαξ πρῶτον ἀνεγείρει λοφίσκον στρογγύλον, πιέζων τὴν γῆν ὅπως τὸν καταστήσῃ στερεόν. Εἶτα σκάπτει τὸ στρογγύλον αὐτοῦ δῶμα, ἔνθα κατοικεῖ, καὶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ.

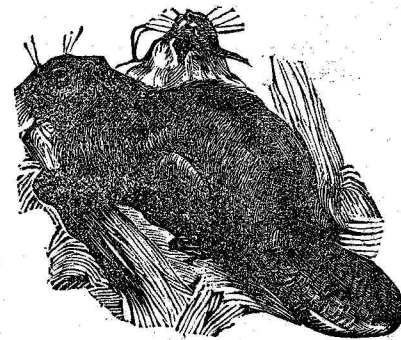
εἰκόνας ταύτης δύνασθε νὰ νοήσητε πῶς τοῦτο ποιεῖ. Βλέπετε ὅτι ὑπάρχουσι δύο κυκλοτερεῖς διάδρομοι, ὁ

εἰς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ὅτι δὲ οὗτοι συγκοινωνοῦσι διὰ πέντε διόδων. Τὸ κυκλοτερές δωμάτιον συνδέεται πρὸς τὸν ἄνω διάδρομον διὰ τριῶν διόδων. Βλέπετε ἐπίσης ὅτι ἔχει βαθεῖαν διόδον ἐν τῷ πυθμένι, ἡ ὁποία ἀνοίγει εἰς διόδον ἐκβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ κατωτέρου διαδρόμου. Ἡ διόδος αὕτη καὶ ἕτερα ὅμοια πρὸς αὐτὴν φέρουσιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα. Αἱ ὑπόγειοι δὲ αὗται διόδοι ὑποτίθενται ὡς χρησιμεύουσαι αὐτῷ νὰ ἐξέρχεται ὁσάκις φόβος περὶ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ὑπάρχει.

Ὁ ἀγριοποντικός, ὡς κοινῶς καλεῖται, εἶναι μέγας σκαφεύς. Σκάπτει τὴν ὀπὴν του ἔνθα ζῇ κατ' ἴδιον τρόπον. Σωρεύει γῆν τὴν ὁποίαν ἀνεμίζει διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ σχῆμα πτύου.

Ὁ κάστωρ εἶναι περιεργότατον ζῶον. Δὲν ζῇ μό-

νον ἀλλὰ πολλοὶ ζῶσιν ὁμοῦ. Ζῶσιν ἐντὸς καλύβης, τὴν ὁποίαν κτίζουσιν διὰ κλάδων δένδρων καὶ λάσπης, ἀντὶ ἀσβέστου. Συνάγοντες τοὺς κλάδους πολλὰκις μασσῶσιν αὐτοὺς διὰ τῶν ὀξέων

καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων των, μεταχειρίζονται δὲ τὰς πλατείας οὐράς των πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς λάσπης.

Οἱ κάστωρες κτίζουσι τὴν καλύβην των πλησίον εἰς ῥύακα, ἡ εἰσοδος δὲ αὐτῆς εἶναι ὑποκάτω· ὥστε πηγαίνουσιν ὑποβρυχίως ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοῦ ὕδατος νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν καλυβῶν των κτίζουσι προτειχίσματα. Τὸ θέρους δὲν ζῶσιν ὁμοῦ ἐν συνοδείαις ἀλλ' ἕκαστος ποιεῖ ἴδιαν φωλεάν. Τὸ φθινόπωρον συνάζονται ὁμοῦ, καὶ ἐνοῦνται εἰς κατασκευὴν τῶν προτειχισμάτων καὶ καλυβῶν των.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

* Ἐκ τῆς ἐπισήμου Καταστατικῆς πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1866—73 ἔγεν-

* Ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».